

ρος - η Δύρα της Κερκύρας με την Αδραν...
Από ένα γλυκό φίλακι στέλλει η Διάπλασις...

σοφ θάλασσας (υπερευχαριστώ δια το εσπάρθωμα...
έγκρινω σήμερον ψευδώνυμον της νέας μας φιλίας...
Επί τούτων στέλλω ελάσσω μετὰ τὴν 30 Ἰουλίου...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι της 21 Δεκεμβρίου
344. Αεξίγριφος.
345. Στοιχειώδης γρίφος.
346. Αναγραμματισμός.
347. Αίνιγμα.
348. Πυράμις.
349. Απροσδόκητον.
350. Πρόβλημα.
351. Μεσοστοιχίς.
352. Φωνηεντολίπον.
353. Γρίφος.
ΑΥΣΕΙΣ
287. Έλαφος (έλα, φός). - 288. Βούς, ούς, - 289. Νίκος-κόνις.
290. Ε Μ Ε Ρ Κ Ο Ρ Η Τ Τ Α Ψ Η Θ Ο Σ - 291. Ού παντός κλείνεις Κόρινθον. - 292-293. 1. Έγών, ώς, Λυών, λυών, λυών, λυών, 2. Όνος, όνος, όλος, έλος, μέλος, μύλος, μύθος

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν υπηρεσίας...

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Έσωτερικού δραχ. 7. - Έξωτερικού φρ. χρ. 8
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β' - Τόμ. 7ος.
Έν' Αθήναις, τήν 15 Ιουλίου 1900
Έτος 22ος. - Αριθ. 29

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

(Μυθιστορία υπό ANDRÉ LAURIE.)
(Συνέχεια: Ίδε σελ. 233.)

Ο Έρρικός συνέσφιγξε τα χείλη του
έν σιωπή. Εϋθύς εξ άρχής ενόησε τον
φοβερόν κίνδυνον. Καί διατρός Λωμόν-
δος έπίσης.
- Η μητέρα σου το
γνωρίζει; ήρώτησεν ο κ.
Μασσαί.
- Όχι: δεν της είπα
τίποτε... εϋτυχώς δεν
το φαντάζεται...
- Καλή μου κόρη!...
είπεν ο κ. Μασσαί σφιγ-
γων την θυγατέρα του επί
του στήθους του.
- Θα τον εύρωμεν,
πατέρα, θα τον εύρωμεν!
Γεράρδε, που είσαι, καλέ
μου αδελφούλη!...
Έπί τινας στιγμάς όλοι
άνέμιζαν σιωπηλώς τα δά-
κρυά των.
- Κοραλία, είπε τέλος
ο ιατρός με σταθεράν φω-
νήν, μολοντέ οι όφθαλμοί
του ήσαν ύγροι, είς πολ-
λάς περιστάσεις έως τώρα
έδειξες έκτακτον γενναί-
τητα: την γενναίότητά σου
αυτήν είνε ανάγκη να έ-
πανεύρης, κόρη μου, δια
να έμφυχώσης την μητέρα
σου. Συλλόγησόν τι θα
γίνη άν ύποκτεύση τίποτε.
Είμπορεί να παραφρονή-
ση...
- Ναι, ναι! άνέκρα-
ξεν ή Κοραλία, σπογγίζου-
σα γρήγορα τα δάκρυά της.
Δέν πρέπει να το μάθῃ...
άλλα πώς να φθάσωμεν
έως εκεί που είνε; Καί ο-
μως είνε κάπου εδῶ, το
αίσθάνομαι: είμαι βεβαία...
άχ άν είμπορούσε να μάς
άκούση!..

Καί σηκωθείσα, ήρχισε να φωνάζη με
όλας τας δυνάμεις της:
- Γεράρδε! Γεράρδε!... άποκρί-
σου με... που είσαι;
- Αλλοίμονον! τίποτε δεν άπεκρίνατο
εις την φωνήν της.
- Όλίγα βήματα ύποκάτω αυτών, ο
αδελφός της ήτο έξηπλωμένος, ή δε φω-

νή της πολυαγαπημένης άδελφής του
δέν είμπορεί να διαπεράση τους χον-
δρούς τοίχους, κάτω από τους όποιους
έκειτο ανάσθητος.
- Αλλ' επί τέλους πρέπει να υπάρ-
χη ένας δρόμος! άνέκραξεν ο κ. Μασ-
σαί με άπελπισίαν... Αξ τόν ζητήσωμεν!
προσέθεσε μετ' όλίγων, άς τόν εύρωμεν!

Αφ' ου το κακόμοιρό
μου το παιδί έμβή-
κεν εις αυτόν, όπως
λέγετε, θα είπη ότι
ύπάρχει. Έμπρός!
μη χάνωμεν καιρόν!
ας έξερευνησωμεν αυ-
τόν τον κατηραμένο
λαβύρινθον, έως ότου
μάς δώση όπίσω ό,τι
μάς έπήρε.
- Αφήτε εις έ-
με την φροντίδα αυ-
τήν και εις την Κο-
ραλίαν, ή οποία γνω-
ρίζει κατά βάθος το
διάγραμμα, είπεν ο
Έρρικός. Έγώ, δυ-
στυχώς, μόνον μίαν
φοράν έπεσεσθην τον
πύργον με τον Χαρ-
δουήνον κ' έχω συγ-
κεχυμένην ιδέαν. Σεις
έξετάσατε άπ' έξω,
ζητήσατε καμμίαν έλ-
σοδον, κανέν σημεϊον
το όποιον να μάς
δεικνύη την διεύθυ-
σιν, την όποιαν έλα-
βε το δυστυχισμένο
παιδί.
Την στιγμήν εκεί-
νην έφθασεν ή κυρία
Μασσαί, συνοδευο-
μένη από την Μαρ-
γαρόναν και την Λί-
ναν, άκτινες έκλαιον
πικρά.
- Η δυστυχής μη-
τηρ δέν είχε δάκρυα!
οι έξηροι όφθαλμοί

Κοραλία, συ είσαι!... έψήθυσεν ο Γεράρδος.